

практичної конференції 5–6 квітня 2013 р. / за заг. ред. А.Г. Гудманяна, С. І. Сидоренка. – К. : Аграр Медіа Груп, 2013. – С. 273–276.

3. Носенко Є. Л. Застосування ІТ в освіті / Є. Л. Носенко // Іноземні мови в школі. – 2004. – № 6. – С. 9–11.

4. Menck K. Current Trends in Translation Teaching [Електронний ресурс] / К. Менк. – Режим доступу : <http://uir.unisa.ac.za/xmlui/bitstream/handle/10500/2105/03Chapter2.PDF?sequence=1>

5. Savelova J. Teaching Translation of Specialized Texts after the Accession to the EU / J. Savelova // Od textu k prekladu / ed. by A. Duricova. – Prague : JTP, 2006. – P. 95–98.

УДК 316.7

С. Р. Стефанишин,
аспірант;

Н. Б. Слободян,
аспірант

ІНФОРМАЦІЙНЕ СУСПІЛЬСТВО. ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ

Сучасний етап розвитку світової цивілізації визначається як перехід від індустріального суспільства до інформаційного, появу якого пов'язують з інформаційною революцією, розвитком інформаційних технологій, що радикально змінюють суспільне життя.

У другій половині ХХ століття людство увійшло у нову стадію розвитку – епоху інформаційного суспільства.

Прорив в інформаційне суспільство відбувається в умовах прискореної автоматизації, роботизації і комп'ютеризації, що призводить до корінних змін соціально-економічних структур і переходу працівників в інформаційну галузь діяльності й в сферу послуг. Це поняття сьогодні використовують для визначення суспільства, у якому економіка, політика та культура залежать від створення, збереження і доступності інформації у національному і світовому масштабах. Навіть у розвинених країнах світу існують різноманітні підходи до становлення і розвитку інформаційного суспільства. Теоретичне обґрунтування розвитку інформаційного устрою значно відстає від практичних потреб, що розвиваються швидкими темпами. Практичним зрізом визначення актуальності теми є процеси становлення інформаційного суспільства як у світовому масштабі, так і на локальному рівні [4, с. 101-108].

Постіндустріальне суспільство – стадія суспільного розвитку, яка приходить на зміну індустріальному суспільству. Якщо попередня модель була зорієнтована на збільшення матеріального продукту за рахунок додаткової енергії, сировини, праці, то нова передбачає посилення фактора знань, інформації, використання відновлюваних видів енергії, захист довкілля.

Сьогодні ми переживаємо п'яту інформаційну революцію, пов'язану з формуванням і розвитком транскордонних глобальних інформаційно-

телекомунікаційних мереж, що охоплюють всі країни і континенти, проникаючих в кожен будинок і впливають одночасно і на кожну людину окремо, і на величезні маси людей. Найбільш яскравий приклад такого явища і результат п'ятої революції - Інтернет.

Суть п'ятої революції полягає в інтеграції в єдиному інформаційному просторі в усьому світі програмно-технічних засобів, засобів зв'язку та телекомунікацій, інформаційних запасів або запасів знань як єдиної інформаційної телекомунікаційної інфраструктури, в якій активно діють юридичні та фізичні особи, органи державної влади та місцевого самоврядування. У підсумку неймовірно зростають швидкості і обсяги оброблюваної інформації, з'являються нові унікальні можливості виробництва, передачі та розповсюдження інформації, пошуку та отримання інформації, нові види традиційної діяльності в цих мережах.

Це дало змогу нагромаджувати й передавати в будь-які куточки світу величезні обсяги інформації та знань з колосальними непомітними для людини швидкостями та з дуже низькими затратами.

Інформаційне суспільство — теоретична концепція постіндустріального суспільства, історична фаза можливого еволюційного розвитку цивілізації, в якій інформація і знання продукуються в єдиному інформаційному просторі. Головними продуктами виробництва інформаційного суспільства мають стати інформація і знання.

Вважається, що в майбутньому існуватиме декілька типів інформаційного суспільства, як колись існувало декілька моделей індустріального суспільства. Ключовими ознаками для визначення типу суспільства будуть такі: ступінь забезпечення рівних прав доступу громадян до основного ресурсу - інформації, ступінь участі у житті суспільства та самореалізації людей із обмеженими фізичними можливостями.

Концепція інформаційного суспільства пройшла складний еволюційний процес. Описуючи зміни, що відбуваються в глобальному суспільстві вчені обґрунтовували різні теорії. Теорія інформаційного суспільства – важливий елемент сучасної теорії суспільного процесу. Вона розкриває об'єктивну тенденцію переходу людства до інформаційного розвитку і визначає гуманістичний вимір технологічного прогресу.

Становлення інформаційного суспільства в найближчій перспективі носитиме характер якісної зміни природи суспільних відносин. Тому ми не маємо права не уявляти собі можливих наслідків цієї цивілізаційної перебудови, ігнорувати можливі небезпеки.

Інформація сьогодні перетворилася на потужний реально відчутний ресурс, що має навіть більшу цінність, ніж природні, фінансові, трудові та інші ресурси. Інформація стала товаром, який продається і купується, вона перетворилася на зброю через, яку виникають і припиняються інформаційні війни.

Література:

1. Белл Д. Социальные рамки информационного общества / Д. Белл ; [перев. Ю. В. Никуличева] // Новая технократическая волна на Западе. [под ред. П. С. Гуревича]. — М. : Прогресс, 1988. — 330 с.

2. Згуровський М. Шлях до інформаційного суспільства – від Женеви до Тунісу / М. Згуровський // Дзеркало тижня. — 2005. — 9 вересня.
3. Капуш А. Концепція інформаційного суспільства: культурологічний аспект [Електронний ресурс] / А. Капуш. — Режим доступу: <http://inf.ua.edu.ua/dopovid/kapush.pdf>.
4. Кастельс М. Становление общества сетевых структур // Новая постиндустриальная волна запада — М., 1999 — с. 503—530.
5. Колодюк А.В. Теоретичне обґрунтування поняття та виникнення інформаційно-го суспільства / А. В. Колодюк // Борисфен. — 2004.— №11.— С.18—19.

УДК 159.9

Р. В. Стецюк,
асистент кафедри філософії;
І. І. Соловчук,
студент групи ІМ-14-1

ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ НАФТОГАЗОВОГО ПРОФІЛЮ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ПРЕДМЕТІВ ГУМАНІТАРНОГО ЦИКЛУ

В умовах динамічних соціальних перетворень майбутній фахівець має володіти цілою низкою умінь і навичок, які сприятимуть його професійній діяльності. Наявність лише глибоких теоретичних знань не є запорукою успіху. Сучасний ринок праці потребує фахівців здатних застосовувати свої теоретичні знання на практиці, освоювати та впроваджувати новітні технології, формувати проблеми та гіпотези. Серед особистих якостей, які впливають на успішність кар'єри молодих спеціалістів, виділяють креативне мислення, вміння аргументувати свою точку зору, вміння спілкуватися, здатність до самореалізації та вдосконалення. Відповідно зростають вимоги і до підготовки спеціалістів нафтогазового профілю, які повинні мати знання не тільки інженерної справи, але і знання загальнокультурного характеру, володіти достатнім рівнем комунікативної компетентності, що актуалізує роль соціально-гуманітарної складової інженерної освіти.

Комунікативна компетентність виступає однією із професійно та особистісно значущих якостей майбутнього інженера, оволодіння якою дозволяє йому не тільки створювати і втілювати проекти та технології, що забезпечують соціальний та економічний прогрес, але і продуктивно керувати персоналом, працювати в команді. Під комунікативною компетентністю Б.Ф. Беляєв розумів здатність встановлювати і підтримувати необхідні контакти з іншими людьми, певну сукупність знань, умінь і навичок, що забезпечують ефективне спілкування [1;15]. Вона, на думку дослідника, передбачає вміння змінювати глибину і коло спілкування, розуміти і бути зрозумілим для партнера по спілкуванню. Комунікативна компетентність полягає у здатності вибудовувати стратегії взаємодії з іншими людьми в умовах мінливої соціальної реальності, умінні